

Direktna akcija

★NOVA SERIJA ★ BR.33 ★ 1. NOVEMBAR 2012. GOD ★ BESPLATNO★

Šta će nam Sendi kad su tu Hilari i Ketrin?

U velikim nesrećama koje se daju predvideti, a koje nisu sprečene zahvaljujući nehumanosti kapitalističkog sistema u kome je vrednost ljudskog života beznačajna u odnosu na vrednost kapitala, najčešće stradaju oni najsiromašniji, oni koji nisu u stanju da se sačuvaju, dok se bogataši uvek evakušu na vreme ostavljajući, uostalom kao i u ratovima, narod da gine zbog njihove pohlepe i nesposobnosti. Zaboravljajući to, dobar deo ljudi u Srbiji je sa odobravanjem pozdravio udarac oluje Sendi na istočnu obalu SAD, ne razumevajući, usled nagomilanog gneva, da nesrećnici koji će izvući najdeblji kraj u naletima vetra i poplavama nisu ništa više krivi za naš svakodnevni pakao od nas samih.

Sa druge strane, pravi predstavnici sistema koji je odgovoran za tragičnu situaciju u kojoj se radnička klasa nalazi u Srbiji, ali i u svetu, državna sekretarka SAD Hilari Klinton i visoka predstavnica EU za spoljnu politiku i bezbednost Ketrin Ešton, bile su pre neki dan ugošćene u Beogradu od strane marioneta srpske kompradorske buržoazije, koje su sve učinile da poseta značajnih šrafova brutalnog kapitalističkog poretka prođe u „najboljem redu“.

Desničarska šarena laža

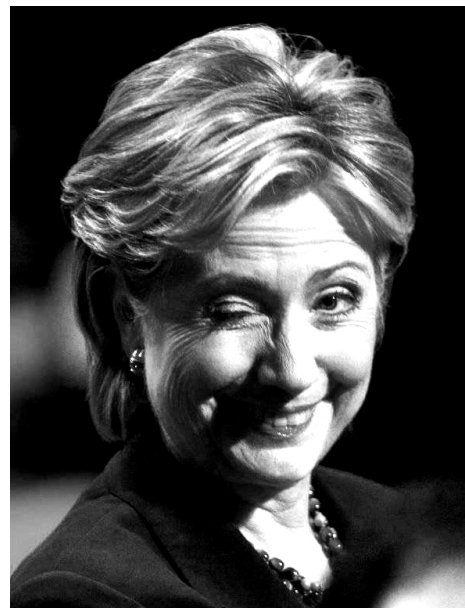
Na žalost, osim reakcije policijskih desničarskih organizacija i partija, koje su organizovali nevidljive i beznačajne protestne skupove, narod nije adekvatno odreagovao na posetu ove dve ratne zločinke Beogradu. Više je razloga za tako

slab odziv populacije – godine represije, ratova i bede su slomile kičmu narodu, i potrebno je, očigledno, još neko vreme da bi ljudi stali na noge i bili u stanju da kažu ne globalnom mračnjaštvu. Kako bi taj trenutak došao što kasnije država vrši sve vrste pritisaka, ne prezajući ni od najbrutalnije represije, kako bi sprečili bilo koji pokušaj ozbiljnog dovođenja u pitanje ovakvog društvenog poretka.

Sada vanparlamentarna Srpska radikalna stranka i slične utvare sa ovdašnje političke scene prikazuju se kao jedina alternativa nasilnoj vladavini svetske oligarhije, dok su bilo koji pokušaji borbe za drugačiji svet, koje preduzmu snage revolucionarne levice, oštro sankcionisane. Setimo se samo kako je država reagovala na proteste najvećeg NATO skupa u istoriji koji je organizovan u Beogradu u junu prošle godine – dok su desničarski policijski pajaci održavali svoje „protestne“ skupove (a zapravo skupove koji su za cilj imali sprečavanje bilo kakvog ozbiljnog protesta) bez problema, dotle je pokušaj revolucionarne levice da održi antiimperijalistički protest ugušen brutalnom reakcijom policije, hapšenjem i krivičnim procesuiranjem većeg broja učesnika.

Boje se

Znaju vrlo dobro Hilari i Ketrin, a i njihove marionete u Srbiji – Nikolić, Dinkić, Vučić, Dačić, Đilas, Tadić, Mišković i drugi – da im desničari ne predstavljaju nikakav problem. Ono što im smeta je suštinsko dovođenje

u pitanje postavki na kojima počiva ovaj sistem eksploatacije i rata, te borba za društvo koje bi, umesto na pohlepi i takmičenju, bilo bazirano na uzajamnoj pomoći i solidarnosti. Uprkos strahu i apatiji koji su paralizovali populaciju prilikom posete ratnih zločinki, srpska vladajuća kompradorska buržoazija je osetila potrebu da na ulice Beograda izvuče preko 4000 policajaca. To je samo hiljadu policajaca manje nego što je Grčka vlast izvukla na ulice Atine prilikom nedavne posete Angele Merkel ovoj zemlji. A, podsetimo, na ulicama Grčke se vodi gotovo otvoreni građanski rat. Strah vladajuće klase, iako manifestovan nesnosnim brojem policajaca, budi nadu – jer oni najbolje znaju da im je sistem pukao, i da ga mogu održati samo sve većom i većom upotrebom sile. Sada je još na nama da shvatimo koliko nas ima, te da se organizujemo i jednom za svagda stavimo đubre tamo gde mu je mesto.

Studentski protesti na fakultetima beogradskog Univerziteta

Proteklih nedelja na fakultetima Univerziteta u Beogradu studenti su dali primer borbe za svoja prava. Prvi su, početkom oktobra, u akciju stupili studenti Matematičkog fakulteta, koji su blokirali fakultet na tri dana u znak protesta protiv loših uslova studiranja. Uprava je pod pritiskom nezadovoljnih studenata morala da formira zajedničku komisiju studenata i profesora koja treba do 1. novembra da iznađe rešenje prihvatljivo za studente ukoliko ne žele da se blokada ovog fakulteta nastavi.

Ova pobjeda studenata Matematičkog ohrabrila je studente drugih fakulteta čije su lepe reči takođe padale na gluve uši fakultetskih uprava. Tako su se redom organizovali studenti drugih beogradskih fakulteta. Najpre su nastavu blokirali studenti Fakulteta likovnih umetnosti (FLU), za njima studenti Arhitekture i Fakulteta za specijalnu edukaciju i rehabilitaciju (FASPER).

Studenti FLU-a su se javnosti obratili saopštenjem u kome, pored odlučnosti da istraju u svojoj borbi, ističu i da njome žele da prekinu

dugogodišnje urušavanje sistema obrazovanja, te shodno tome pozivaju studente, prosvetne radnike, radnike u kulturi, kao i sve ostale koji smatraju da je trenutno stanje u obrazovanju katastrofalno, da se organizuju i priključe borbi koju oni već vode, a koja je direktno uperena protiv komercijalizacije obrazovanja.

Studenti Arhitekture su, dan nakon radikalizacije protesta na FLU-u, odlučili na blokadu koja će, prema njihovim rečima trajati do ispunjenja njihovih zahteva, a to je finansiranje iz budžeta za sve koji su redovno, bez gubljenja godine, položili sve ispite sa osnovnih akademskih studija.

Na kraju, posebno interesantan je protest na FASPER-u, četvrtom fakultetu koji je ove jeseni stavljen pod kontrolu studenata. Prvog dana ove blokade policija je zastrašivala studente i pokušavala da spreči blokadu, čime je brutalno narušena autonomija Univerziteta. Studenti su uprkos tome već sutradan nastavili blokadu, koja i dalje traje u trenutku zaključivanja ovog broja Direktne akcije.

Najava

Protest za besplatno obrazovanje

U sredu, 7. novembra 2012. godine, na Studentskom trgu u Beogradu biće održan protest za besplatno obrazovanje. Protest će početi u 16 časova i sa njega će biti upućena jasna poruka protiv komercijalizacije obrazovanja. Očekuje se veliki broj studenata koji će, svojom odlučnošću da se bore za besplatno i svima dostupno obrazovanje, nadležnima poručiti da znanje nije roba, već javno dobro.

Tadej preporučuje film

Lucio

Lucio (2007) – Lucio Urtubija je španski anarhista čuven po svojim akcijama eksproprijacije (pljačke banaka) i organizovanju falsifikovanja novca, dokumenata i hartija od vrednosti. Novcem stečenim nelegalnim aktivnostima finansirao je revolucionarni pokret i fondove za političke zatvorenike. Sjajan i dinamičan dokumentarac o iskrenom, prostođušnom i pravdoljubivom Luciju koji u svojim sedamdesetim kroz osmeh govori o burnim pedesetim, šezdesetim i sedamdesetim godinama dvadesetog veka.

Blokirali Glavnu ulicu u Zemunu zbog neisplaćenih plata

BLOKADA GLAVNE ULICE U ZEMUNU

Radnici ugostiteljskog preduzeća „Central“ blokirali su 30. oktobra Glavnu ulicu u Zemunu, jer više od 15 meseci nisu primili plate i jer niko od političara ne želi da peši njihov problem koji traje pet godina. Oni su izneli stolice na kolovoz u Glavnoj ulici u Zemunu, čime su izazvali blokadu

saobraćaja koja je trajala oko 15 minuta. Odlučili su da ovu akciju sprovode svakog dan u 14 sati.

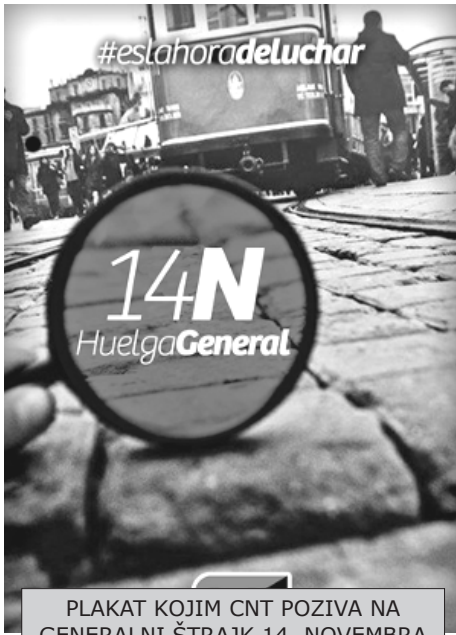
Za problem radnika „Centrala“ odgovorna je Agencija za privatizaciju, koja je pre pet godina naložila prodaju ovog preduzeća privatnom vlasniku, koji je

u međuvremenu preduzeće preprodao drugom vlasniku, a onda je proglašen i stečaj „kako bi se oprali oni koji su započeli ovu prljavu igru“, tvrde zaposleni. Stečajni upravnik je pre 10 dana proglasio bankrot ovog preduzeća i dao oglas o izdavanju objekata kojih je ukupno pet u vlasništvu „Centrala“. Kao nagradu za to što su strpljivo čekali da im se isplati 15 mesečnih zarada, radnici „Centrala“ ostali su i bez posla, jer prema novoj odluci Agencije za privatizaciju, novi zakupci ne preuzimaju radnike. Za vreme trajanja stečajnog postupka broj zaposlenih u firmi se smanjio sa 126 na 21.

Pisali su, kažu, premijeru Ivici Dačiću i ministru finansija Mlađanu Dinkiću. Odgovor, naravno, nisu dobili. Podržavamo borbu radnika „Centrala“, ali i očekujemo da ubuduće neće gubiti svoje ionako ukradeno vreme žaleći se onima koji nisu na vlasti zbog njih, radnika, već zbog gazda. Jedino ovakvim solidarnim, direktnim i odlučnim akcijama, kao i radikalizacijom svojih protesta radnici mogu primorati gazde i njihove pajtaše političare da im vrate ono što su im ukrali.

Proglas sindikata CNT pred generalni štrajk 14. novembra

PLAKAT KOJIM CNT POZIVA NA GENERALNI ŠTRAJK 14. NOVEMBRA

Španski revolucionarni sindikat CNT izdao je proglas kojim potvrđuje svoje učesće u generalnom štrajku 14. novembra. Ovaj veliki štrajk biće organizovan u nekoliko evropskih zemalja i, po svemu sudeći, predstavljaje važan korak ka internacionalizaciji radničkih borbi protiv „mera štednje“ i sve monstruoznijeg terora finansijskih elita, državnih vlada i gazda. Tekst proglasa objavljujemo u celosti.

„Od samog početka ekonomske krize CNT se zalagao za generalni štrajk kao glavno sredstvo radničke klase protiv napada koje na nju vrše banke i gazde. Odbijamo da učestvujemo u pregovorima na kojima žuti sindikati apeluju na vlast da ublaži reforme posle velikog štrajka 29. marta. Na isti način odbili smo i da pristupimo

takozvanom ‘socijalnom samitu’ jer smatramo da time doprinosimo održavanju ekonomskog i političkog sistema koji nas je i doveo u ovu situaciju, kao i pokušaje da se, beskorisnim predlozima kao što je poziv na ‘referendum’, preusmeri i odloži pravi odgovor na situaciju u društvu. Teška socijalna situacija zahteva snažan odgovor, onaj koji će narastati i širiti se, kojim će biti razbijene sve veze sa ekonomskim i političkim sistemom koji je ovakvu situaciju i stvorio, koji u njoj saučestvuje i na njoj profitira. Posle meseci oklevanja, na štrajk 14. novembra pristali su i žuti sindikati CCOO i UGT, u šta su uvučeni pre svega zbog narastanja socijalnih nemira i opšte mobilizacije na ulicama, kao i zbog sve jačih antiradničkih mera koje, bez namere da i za pedalj učini ustupke koji bi žutim sindikatima pružili povod da i dalje igraju svoju ulogu, sprovodi vlada u službi finansijskih elita i poslodavaca. CNT se pridružuje pozivu na štrajk 14. novembra, ali će u njemu učestvovati na svoj način i sa svojim zahtevima. Ovaj štrajk je neophodan ali ne i dovoljan, pa se stoga zalažemo da se organizuje izvan sterilnih i frustrirajućih scenarija kojima su žuti sindikati navikli da nas zamajavaju. Želimo da ovim štrajkom ojačamo volju za borbom i samoorganizovanjem radničke klase utirući put za proteste na globalnom nivou i u svim oblastima rada. Pozivamo na generalni štrajk sa željom da se on nastavi i proširi. Uvereni smo da je, u cilju suprotstavljanja elitama i evropskim finansijskim institucijama i njihovim marionetskim vladama, potrebno ne samo promovisati jedinstvo radničke klase izvan nametnutih međunacionalnih granica, već i prekinuti sa dosadašnjim oblicima štrajka koji su se pokazali više nego nedovoljnim. Želimo da se ode dalje od 24-satnog štrajka, dalje od uobičajenog zaustavljanja aktivnosti u raznim industrijskim sektorima, da se stvore uslovi za prekidanje celokupnog procesa proizvodnje i potrošnje, i da se u ovome mobiliše cela radnička klasa koja je do sada bila razjedinjena. Sposobnost da se nanese najveća moguća šteta ekonomskim interesima korporativne i finansijske elite biće glavni cilj ovog generalnog štrajka. Pozivamo sindikate i antikapitalističke pokrete da daju sve od sebe kako bi štrajk od 14. novembra dobio svoj kontinuitet, kako bismo svi zauzeli ulice. Sprovođenje generalnog štrajka postalo je nešto više od običnog slogana. Naš cilj je da ovaj štrajk postane sredstvo istinske borbe i mi 14. novembra treba da preduzmemo veliki i važan korak ka toj borbi. Iz sve snage, jer ulog je veliki!“

Leba

Ja hleb zovem leba. To je u nominativu. I bez apostrofa. A to recimo užasno iritira jednu lepouku poreklom sa ruba centralne i zapadne Šumadije – znate, oni tamo pričaju najpravilniji srpski na svetu.

U obdaništu smo nakon ručka bili primorani na poslepodnevnu dremku. Da bi vaspitačice na rubu nervnog sloma malo predahnule uz kaficu i trač. Pošto nam se baš i nije spavalo, organizovali smo ilegalna takmičenja u lovljenju buba švaba i mrava (koje smo posle stavljali u usta da sablaznimo devojčice koje nam se sviđaju). Prokrijumčariš leba od ručka u gaće, vežeš ga na konac izvučen iz dušeka i čekaš da se nešto upeca. U suštini teško da se šta pecalo na ovakav način. Jednom sam umesto leba probao malo egzotičniji mamac, pa sam u gaćama prokrijumčario cveklu, ali sam zaspao i zaboravio da je izvadim. Roditelji su se šlogirali kad je njihov četvorogodišnji sinčić došao kući s menstruacijom u gaćama.

U osnovnoj školi smo moj pajtaš Rus i ja imali neobičan hobi. Onim danima kada pre podne nismo imali trening streljaštva, išli bismo do Tržnice (tako se tepalo supermarketu kompanije „Dunav“) da se sa penzionerima borimo za leba. Bio je neki polubeli koji je koštao dva-tri dinara manje od belog, ali ispečen u ograničenom tiražu, tako da su penzosi bukvalno ubijali za njega. To je bio kraj osamdesetih i nije bila baš tolika nemaština, ali sport je sport. Nacrtali bismo se ispred Tržnice malo pre devet sati, kad je stizao. Magacioneri bi najpre ubacivali palete s mlečnim proizvodima strogo se provlačeći kroz gomilu, što je bila idealna prilika da na prevaru osvojimo pol-pozicije pred trenutak kada konačno otvore vrata i puste razularenu masu. A onda stampedo, trka penzionera između rafova do dvadesetak metara udaljene sirotinjske pregrade koja se nalazila u nivou poda, tako da smo gledajući otopzadi izgledali kao neke ragbi svinje koje se sjate na tek pristigle pomije. Obično neke babe popadaju na dupe, a i zglobovi su to istrošeni, ali ne odustaju od svoje dve vekne, koliko je iznosio limit. Svakim danom bivali bismo sve impresivniji u ovoj veštini - pa treba se na vreme pripremiti za penziju.

E nemam više mesta za pisanje, pa da me ne biste pogrešno shvatili nastaviću priču o lebu u sledećem broju. Biće sve ono – poenta, ogorčenost, kritika kapitalizma, revolucionarni poklič... ;No Lebarán!

Direktnu akciju možete nabaviti na sledećim mestima:

BEOGRAD: Kulturni centri REX i CZKD; Knjižare BARABA, PLATO i BEOPOLIS; Kafići BROD, BRAT FIDEL i BRAT ČE.
KRAGUJEVAC: Kafane MAGMA i MARKO.
SREMSKA MITROVICA: Knjižara BUKBAR.
UŽICE: Kafić KUĆA ČAJA. **NIŠ:** Udruženje ŽENSKI PROSTOR. **ZAJEČAR:** Omladinski centar ZAJEČAR. **NOVI SAD:** Knjižare NUBLU i MALA VELIKA KNJIGA.

Da li ste znali

...da potrošači u bogatim zemljama troše 17 milijardi dolara godišnje na hranu za ljubimce, što predstavlja sumu koja bi bila dovoljna da se ukloni glad i nehranjenost ljudi na čitavom svetu?

Pretplati se! Godišnja pretplata iznosi 1000 dinara i podrazumeva isporuku Direktno akcije na vašu kućnu adresu u narednih godinu dana. Ako želite da postanete naš pretplatnik, javite se na distro@inicijativa.org ili 063/116-5551.

Vesti iz međunarodnog radničkog pokreta: Žestoki sukobi s policijom zbog preseljenja tržnog centra u Limi

29. oktobar. Četvoro demonstranata poginulo je u sukobima s policijom prilikom protesta protiv odluke o zatvaranju najvećeg tržnog centra La Parada u glavnom peruanskom gradu Limi. Ovi žestoki protesti traju već nedelju dana. Gradsko veće Lime odobrilo je slanje specijalnih policijskih formacija u ovu trgovinsku zonu kako bi obezbedili zatvaranje centra i sprečili širenje protesta na druge kvartove.

Šef policije izjavio je da je u zoni protesta raspoređeno 5.000 policajaca, 3.200 na samoj lokaciji tržnog centra i još 1.200 u okolini. Od dvoje demonstranata koji su ubijeni u poslednjim sukobima, jedan je prevezen u bolnicu sa prostrelnim ranama, a drugi sa ubodnom ranom. Najmanje dvadeset i sedam ljudi je povređeno, a uhapšeno je nešto više od stotinu. Do žestokih sukoba došlo je u četvrtak, kada je policija pokušala da blokira ulaz podizanjem betonskog zida, u čemu je i uspela. Gradonačelnica

Suzana Viljaran pohvalila je operaciju nazivajući je prekretnicom u procesu „uvođenja zakona” u četvrt koju je nazvala „rajem za delikvente i nasilnike” koji profitiraju od „haosa u tržnom centru”.

Policija je sprovedla odluku veća o zatvaranju tržnog centra navodno zbog „sanitarnih uslova”, kako bi ga preselila na drugu „moderniju” lokaciju gde se daleko manji poslovni prostor iznajmljuje po znatno višim cenama. Inače, u tržnom centru radilo je oko 10.000 ljudi, koji će nakon ove intervencije u režiji gradskih vlasti praktično ostati bez posla. Pitanje je časa kada će peruanskoj gvozdenoj gradonačelnici stići telegrami sa srdačnim čestitkama Dragana Đilasa, njenog ovdašnjeg saborca u planetarnoj misiji protiv „haosa i prljavštine”.

Rekordna nezaposlenost u Španiji

Prema najnovijim pokazateljima, nezaposlenost u Španiji je pogodila gotovo četvrtinu stanovništva. Postotak nezaposlenih među stanovnicima Španije je sa 24,6 odsto (tj. 5,69 miliona stanovnika) u drugom tromesečju dosegao 25% (5,78 miliona stanovnika) u trećem tromesečju, što je rekordan broj još od Frankovog diktatorskog režima 70-ih godina prošlog veka. Nezaposlenost među mladima, tj. onima između 16 i 24 godine, iznosi 52 posto. Najteža situacija je u južnom delu Španije gde jedan od tri stanovnika ne može da pronađe posao. Ekonomski rast daleko je slabiji od očekivanog, a u kombinaciji s merama štednje može se očekivati da će broj nezaposlenih u 2013. godini dodatno porasti. Kako bi namirile deficit, španske vlasti su u poslednje dve godine donele niz mera štednje, koje su uključivale povećanje PDV-a, samnjivanje zaposlenih u zdravstvu i školstvu, promene u penzionisanju (sa 65 na 67 godina), pooštavanje uslova za beneficije nezaposlenima i dr. Ove mere izazvale su otpor španskog stanovništva.

GLAD I SIROMAŠTVO
NA ULICAMA ŠPANIJE

Protesti su postali deo svakodnevnice, stotine hiljada demonstranata na ulicama su iskazivali svoje protivljenje i ogorčenost nametnutim merama štednje. „Niko od nas nije terao banke da posuđuju ogromne sume novca pohlepni špekulantima, ali ipak se od nas traži da platimo tuđe greške”, izjavila je 34-godišnja Marija Kosta, koja je učestvovala u protestima zajedno sa svoje dvoje dece. Žale se i oni koji su zaposleni, s obzirom na to da veliki broj njih odlazi na posao, ali ne prima platu.

Izrabljivanje istočnoevropskih radnika u Nemačkoj

Mnogi imigranti u Nemačkoj primorani su da prihvate ponižavajuće i slabo plaćene poslove. Ovi ljudi često nisu svesni svojih prava što koriste mnoge kompanije. Zbog toga je Federacija sindikata u Nemačkoj pokrenula borbu za prava ovih ljudi. Radnici iz Rumunije, Bugarske, Poljske i Litvanije odlaze u Nemačku u potrazi za boljim životom i zaradom. Međutim, oni bivaju veoma neprijatno iznenađeni u susretu sa stvarnošću, jer ih tamo čeka naporan rad u ponižavajućim uslovima i bedne i često neisplaćene zarade. Oni su uglavnom angažovani u poslovima građevinarstva, transporta, čišćenja, u restoranima i hotelima. Federacija sindikata otvorila je informativne centre u većim gradovima, u okviru projekta Sajam mobilnosti, koji ima za cilj pružanje pomoći eksploatisanim radnicima iz istočne Evrope.

Centar za liberterske studije predstavlja:

Abraksasov vodič niz dokumentarni film

Drugo, prošireno izdanje knjige koja nadahnjuje svojom brutalnom iskrenošću i silazi u najmračnije ponore ljudske psihe u potrazi za izvorima zla. Autor svojim konstatacijama ogoljuje sebe pružajući nam emotivni rolerkoster kroz tunele inspiracije, bacajući usput svetlo na svoje personalne frustracije i lomove

Cena: 500 din.

Publikacije CLS-a možete naći u svim boljim knjižarama ili naručiti direktno od nas: e-mail: cls@inicijativa.org web: www.inicijativa.org/tiki/cls

Sindikalna konfederacija Anarhosindikalistička inicijativa (ASI) je propagandno-borbena anarhistička revolucionarna sindikalna organizacija, koja se bori za društvo bazirano na individualnoj i kolektivnoj slobodi, ravnopravnosti i solidarnosti, lišeno svih oblika represije, hijerarhije i vlasti čoveka nad čovekom.

ASI je Sekcija Međunarodnog udruženja radnika i radnica (MUR-AIT-IWA)

Direktna akcija nastavlja tradiciju časopisa Hleb i sloboda, čiji je prvi broj štampan 1905. u Beogradu

Direktna akcija se finansira vašim donacijama. Ako želite da nas podržite na ovaj način, novac možete uplatiti na račun Centra za liberterske studije: 200-2269920101033-28

Uredništvo: Kosta Ristić, Ratibor Trivunac, Tadej Kurepa, Milan Lukić, Slobodan Stamenčić i Aleksandar Belčević (**odgovorni urednik**)

Priloge i pisma slati na kontakt adresu.

Kontakt: CLS (DA), Poštanski pretnac 6, 11077 Beograd, Srbija
tel. 063/1165551
e-mail: da@inicijativa.org
web: www.inicijativa.org

Rukopisi ne gore.
Tiraž: 1000

CIP: 329(497.11)
ISSN 1821-0813
COBISS-SR-ID
107264780